

dežela štajarska, izpremenil v ognjeno morje tudi iz daljne zračne višine nizdol je žarelo v velikanskih potezah število 70, kakor da bi se bile največje zvezde nanizale v proslavo tistega, katerega ime je iz zemske nižave gor donelo iz milijon grl. K vsej tej svetlobi pa si še mislite zastav, najkrasnejših preprog vencev, baldahinov in kar je take krasnine, nebroj, po ulicah pa ljudstva z lampijoni, da se vse zdiže, in krik in vik, kakor da bi bil Bog samo za to priliko grlo ustvaril — in tako je bilo tri večere, vsakokrat po dve uri. Cesar te razsvetljave ni videl, ker je bil v Ištu; pa pripusti Dunajčanje si ne dajo vzeti prepričanja, da je vladar tiste dni na tihem bival v prestolnici ter svojo proslavo tajno gledal. Ni je ljubezni nad ljubeznijo, ki jo goji Dunajčan za »svojega« cesarja. Vse tri dni so branjevke na trgih nosile črno-rumene avbe, in vsak tovorni voz, še celo tisti, ki spravlja iz mesta smetje, je nosil znak cesarskega slavja; če družega ne, je kljuse na komotu imelo papirnato zastavico. Končno še bodi omenjeno, da frankfurtarice, s katero se spodnještajarski nemškutarji pri vsaki priliki ošabno vsiljujejo, po vsem mestu ni bilo videti niti jedne.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Sadjerejci pozor! Kupovalci sadja so napravili tako imenovani »kartel« proti sadjerejcem t. j. odreti hočejo kožo ubogemu kmetu v dobri letini, katero še imajo od prejšnjih let. O tem bomo govorili v bodoči številki obširneje!

Zupnijski izpit sta napravila čč. gg. kapelana Karol Kumer in Franc Munda.

Bankovci po 20 K pridejo v promet med 15. in 20. septembrom.

Vprašanje do ljubljanske c. kr. pošte. V nedeljo 26. t. m. vrgel sem več razglednic na glavnem trgu v Ljubljani v poštni nabiralnik, kjer so obležale ponedeljek celi dan. Torek 28. t. m. prišle so srečno v Maribor nekatere v jutro, nekatere popoldne, nekaj jih pa še ni. Ali se v Ljubljani na glavnem trgu ne pobira pisem vsaki dan o določenih urah? Da je kriva zamude samo ljubljanska pošta, se pozna na pečatu.

Mariborska »giftna krotka« je prinesla v zadnji številki dopis iz Ljutomera, kjer imenuje celjske Sokole »Mordgesellen«. Dopisniku povemo na glas, da ni vreden še črevljev odvezati jednemu celjskemu Sokolu. — Celi dopis pa je pisan tako, da se očitno vidi, kaj namerava. A zapomni si protestantska duša: tvoja želja se ne izpolni! Takih dopisunov privoščimo »mariborski giftni krotki« in ji kličemo: »Fej!«

V kn.-šk. dijaško semenišče je bilo izmed 77 prošnikov vsprejetih 20 in sicer: Baš Ivan iz Braslovč, Šlibar Franc iz Vranskega, Gorišek Franc iz Artič, Hrastnik Franc iz Šoštanja, Hrovat Anton iz Šmarja, Umek Miha iz Pišec, Volavšek Jožef iz Pišec, Leskovšek Ivan iz Olimja, Steinfelser Franc od Sv. Ane na Krembergu, Kranjc Ivan od Bolfenka, Klobasa Ivan od Sv. Jurija na Ščavnici, Šegula Rudolf od Sv. Lovrenca v Slov. goricah, Šoba Alojz iz Ptuja, Borko Jakob od Sv. Jurija na Ščavnici, Pogruic Maksimilijan od Sv. Križa pri Ljutomeru, Terstenjak Alojz iz Ormoža, Zagoršak Franc iz Polenshaka, Geratič Ivan od Sv. Benedikta, Lasbaher Anton iz Negove, Ivanuš Valentin od Sv. Marka pri Ptuju.

Stariše na kmetih opozarjamo na oglas na zadnji strani, kjer se priporoča Karol Scheidbach, trgovec s šolskimi knjigami in sploh vsemi potrebsčinami za šolarje in dijake.

V Oberamergan na Bavarskem so sli gledat svetovno znane predstave iz Kristusovega življenja čč. gg. Marko Tomazič,

župnik v Pilštanju, Ivan Evang. Vreže, Jakob Kavčič in Alojz Čizek. Pričakujemo, da nam bodo prezanimive predstave mično opisali v našem listu.

Škofijska sinoda. Prihodnji teden se bode obhajala v Mariboru v torek, sredo in četrtek tretja lavantinska škofijska sinoda. Na škofijskih sinodah se dušni pastirji skupno s svojim škofom posvetujejo o raznih sredstvih za povzdigo krščansko-katoliškega življenja in prepričanja v domači škofiji.

Razglednice se lahko pošiljajo z znamko za tri vinarje, ako je zadaj samo podpis pošiljatelj in nič drugih pismenih priobčil, in ako se spredaj prečrta napis »dopisnica« ter se mesto tega zapiše: »tiskovina«.

Kraljevi morilec Bresci je bil večeraj pred milanskimi porotniki obsojen v dosmrtno samotno ječo. Z obsodbo je bil zadovoljen. — Verujemo! Ima vsaj redno hrano, kot delavec je pa ni imel vedno.

Iz Slov. Bistrice. Dne 26. t. m. priredila je tamošnja »Čitalnica« na krasno okinčanem velikem dvorišču Novakove gostilne »Slomšekovo slavnost«. Zbralo se je več nad 800 čestilcev dičnega probuditelja. Veliki prostori so bili na večer že premajhni, ker ne samo domačini, ampak tudi iz bližnje in daljne okolice so prihiteli domoljubi k slovenje-bistriški slavnosti; omenimo le veliko število celjanov, mariborskih in ormoških kolesarjev, ptujčanov, jareninčanov itd. Od 3. popoldne je celjska narodna godba pod vodstvom g. Koruna neumorno igrala večinoma slovanske komade. Slavnost otvori g. dr. Lemež kot predsednik, čitalniški pevci so peli krasno, tamburaši udarjali precizno; samo škoda, da niso imeli bolj zaprtega prostora, ker glasovi tamburic so se preveč razgubili in se niso čuli ubrano. Slavnostni govor je bil nekoliko predolg. Igra: »Krojač Fips ali nevarni sosed« je razmeram odra prav dobro uspela in žela obilo smeha in pohvale. Diletantke in diletantje so storili, kar so mogli, in vendar si ne morem kaj, da opozorim. Pri igrah bi moralo občinstvo mirovati, igralci pa glasneji biti. Ta napaka ni samo tu bila, ampak je večinoma povsod. Zaslužni vse pohvale so Fips (gsp. Lorber), Lizika (gospa Brinšek-ova) in Polajka (gca. Gumzej); dobro so vršili svoje vloge Mihelič in Lojze. Rudečkarji so bili tudi nekateri navzoči, kako jim je bilo pri srcu, videti vse narodno-navdušene, ne vem. Bilo je več govorov, ki so razpravljali narodni razvoj zadnjih let in tako je prišla ura odhoda. Gsp. Gomilšek iz Jarenine je se nastopil, v jedrnatih in lepih besedah spodbujal k narodni zavednosti, in odšli smo, poslovivši se v naglici od ljubih nam prijateljev in prijateljic, katerim smo navdušeno klicali: »Na svidenje!« — Pohvaliti moram tudi jako točno postrežbo, okusno pripravljena jedila in dobro kapljico pri zmernih cenah. Slovenci tamošnjega okraja bi pač morali podpirati bolj kot do sedaj narodnega krčmarja gosp. Petra Novaka, ne pa zahajati k nemščurjem in jim polniti mošnje, katere odpirajo nam nasprotnemu gibanju; le »svoji k svojim« bodi geslo. — Na cesti smo bili parkrat izzivani z »Heil und Sieg« in s klicem: »Saj so samo štirji!« a napadel resnici na ljubo nas nihče ni, ker na njih izzive so dobili tudi umesten odgovor, če jih srbí, naj le pridejo. Barabe so povsod, tudi Slov. Bistrice jih ima. Čul sem drugi dan, da je organizirana druhal, kakor v Celju pri enakih prilikah, se drznila napadati odhajajoče Celjane, a tem bo že posvetila »Domovina« po zaslugi. Ona se ložje izrazi, »Slov. Gosp.« pride takoj v dotiko s § 302 kaz. zak. — Bistriški »Čitalnici« pa čestitamo na vspehu in jo prosimo, naj v kratkem zopet kako veselico priredi; prišli bomo in pokazali nemškutarčkom, da imamo peroti, katere nam ne ukloni noben vihar. Živio! Na zdar!

Slomšekova slavnost na Ljutomeru dne 8. sept. obeta biti pravi narodni praznik

za Mursko polje in Slovenske gorice. Od vseh krajev se javljajo društva in odposlanstva za veselico. Tudi slavni celjski Sokol bo prišel. Nadalje pridejo gasilna društva z Murskega polja in Slovenskih goric, strelska garda iz Veržeja, veterani iz Svetinj. Tri godbe bodo svirale. Dne 8. septembra torej v Ljutomer!

Iz Bučečovec pri Ljutomeru se nam piše: V ponedeljek 27. avgusta spremili smo primicjanta č. g. Slaviča vsi svatje na vozovih v Ljutomer. Spredaj je vihrala po stari naši navadi slovenska zastava. Ko pa je dotični voz z zastavo ostal sam nekaj časa pred kovačnico, prišel je skrivoma nek pobalin in je polil našo zastavo s črnolom. Malo prepozno smo izvedeli, da je bil to neki pisar iz pisarne notarja Turna. Sreča zanj, da se to ni prej zaznalo. Ali te stvari mi murski kmetje ne bomo tako pustili. Gsp. notar, ki živi v večine od naših grošev, naj naredi red v svoji pisarnici. Če pa bode on redil tako zalego, se bomo tudi mi po tem ravnali. Več pa se bomo menda pri sodnji »pogučali«.

Iz Ljutomera se nam poroča: Tukajšnji Nemci in nemškutarji so zastavili vse moči, da bi preprečili Slomšekovo slavnost, katero bomo obhajali pri nas dne 8. sept. v velikanskem obsegu. Nemški graški časniki so začeli isto gonjo zoper veselico, kakor proti znanim celjskim slavnostim. Namen je očitven: izzivati hočejo nas Slovence in podžgati nemško ljutomersko fakinažo. Kar se nas Slovencev tiče, ne bodo dosegli svojega namena; mi ostanemo mirni, ne bomo se dali izzvati. Naša naloga dne 8. sept. ne bo, napadati Nemcev in nemškutarjev, ampak proslaviti velikega Slomškega. In če bi tudi hotela nahujskana fakinaža nastopati še tako izzivajoče, mi bomo ostali še vedno mirni, kajti za to vrsto ljudi imamo le ponosno preziranje kakor se olikanim ljudem spodobi.

Iz Št. Petra pri Radgoni smo izvedeli: Od 15.—23. t. m. smo obhajali pri nas sv. misijon. Vodili so ga oo. jezuitje Doljak, Vehovar, Žužek. Ljudstvo se je udeleževalo sv. misijona z veliko vnemo. Nad 3000 ljudi je sprejelo sv. zakramente. — Nabira se pri nas za veliki zvon, ki bo tehtal 35 starih centov.

Pameče. Kupci za jabolka se vabijo v našo s sadjem obilno blagoslovljeno mislinsko dolino.

Trojčke je porodila delavčeva žena Neža Alijančič v Jesenicah ob Savi. Mati je na porodu umrla, otroci pa so čvrsti in zdravi!

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja je umrla zadnji petek občeprijubljena in zelo spoštovana gospa Jera Murk. Kako je bila priljubljena, najbolje priča nje pogreb. Vsako oko se je solzilo, ker zapustila nas je zares prava mati ubozih. N. v m. p.!

Velenje. Naznanjamo sl. občinstvu, da se vrši veselica in slavnost o priliki odkritja spominske plošče dr. J. Kranjcu v Škalah pri Velenju dne 2. septembra, ne pa prvega, kakor se je v zadnjem listu pomotoma naznanilo.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se je dne 26. t. m. utopil 15letni fant Anton Stramič iz Biserjan. Gonil je konje v Ščavnico kopat, prišel z njimi v vrtinec ter utonil. Konji so se rešili.

Nezgoda. Vlč. g. knz. svetnik, Jernej Voh, se je pretečeno nedeljo vozil križ blagoslavljat. Konji se mu splašijo, voz se prevrže in preč. g. se znatno, a nenevarno poškoduje.

Umor in samomor. Na Šmiklavškem hribu pri Celju so našli v nedeljo že trohneča trupla Franca Rakusch, brata celjskega podžupana, in učiteljice Karoline Kopp. Zraven je ležal samokres. Sodi se, da je vsled nesrečne ljubezni Rakusch umoril najpoprej učiteljico in potem sebe.

»Svoji k svojim!« kriče Kranjci ob vsaki priliki. Narodna železna tvrdka je v

Celju, a ljubljanska stavbarja Knez in Spančič sta naročila vse v Celju pri — D. Rakuschu. — Če homo le pri veselich navdušeni, ali pri vinu in pivu, — potem nas bo kmalu konec. Koliko je bilo nasprotovanj zadrugi »Merkur«, a sedaj ko ima vsega v zalogi, jo prezirajo slovenski stavbeniki

Duhovniške spremembe. Za beneficijata v Ptuj pride č. gsp. Anton Podvinski, dozda kaplan v Slivnici. Prestavljeni so č. gg. kapelani Frančišek Trop iz Vitanja v Slivnico; Jožef Panič od Sv. Marka pri Ptuj v Rajhenburg; Karol Kumer iz Tinja nazaj v Konjice. Nastavljeni so bili č. gg. novomašniki: Kociper Anton pri Sv. Marku pri Ptuj; Adlasnik Franc na Muti; Planinc Franc na Tinju pri Slov. Bistrici. Iz Rima došli č. gsp. Anton Jerovšek nastavljen je v mariborski ordinari. pisarni.

Izpremembe v kapucinski pokrajini. Provincijal: P. Edvard Brvar, definitorji: p. Odilon Rifelj, p. Donat Zupančič, p. Albert Mösselberger, p. Alfonz Marija Vakselj. P. Odilon Rifelj pride za gvardijana v Krško, p. Linus Prah postane gvardijan v Gorici, p. Friderik Jeglič vikar v Gorici; p. Maks Zaplatal v Krško, p. Hieronim v Loko, p. Hugolin ostane v Gorici, Fr. Serafin v Loko, p. Oton od Sv. Križa v Celovec, p. Sigismund iz Krškega v Knittelfeld za gvardijana, p. Ubald v Celje, p. Gabrijel Bajec postane gvardijan v Muravi, p. Gottfried pride iz Loke v Sv. Križ.

Iz drugih krajev.

Hrvatski katoliški shod bode prihodnji teden od 3.—7. septembra zboroval v Zagrebu. Udeležba bode, kakor se že zdaj vidi ogromna. Shoda se bode med drugimi udeležilo 6 škofov in sicer: dr. Strossmajer, nadškof dr. Stadler, škof dr. Mavrovič in dr. Drohobecki, nadškof dr. Posilovič in ljubljanski knezoškof dr. Jeglič.

V Temešvaru na Ogorskem je umrla dobrotljiva gospa Ana Pajtl v 82. letu svoje starosti. Svoje premoženje, ki znaša 60.000 kron, je zročila svoji dekli, ki ji je 38 let zvesto služila. Radovedni smo, koliko ženitbenih ponudb bo sedaj dobila ta zvesta in najbrže priletna a sedaj bogata služabnica.

Glavo presekal je s sabljo preteklo soboto stotnik 7 pešpolka nekemu vojaku svoje kompanije. V silni vročini so se vračali vojaki z manevra proti Uncu, kjer sta nastanjena dva bataljona omenjenega polka. Dotični rezervist je pil na potu vodo in v trenutku, ko se je nagnil proti kozarcu, ki mu ga je podala neka žena ob cesti, je bil nad njim stotnik, ter mu zadal rano najpoprej v prsi, potem pa še čez glavo, da se je siromak takoj ves krvav zgrudil na tla, ter v malo trenutkih izdihnil dušo. Rezervist je dobil poprej od svojega korporala dovoljenje, da sme piti. Zapustil je ženo in 3 otročiče. In kaj bo s stotnikom-morivcem? Prestavljen k drugemu polku — kakor po navadi. Za udovo in otroke se pa nobeden vrag ne bo zmenil.

Hrvati v Kitaju. Poveljnik avstrijskega vojnega broda »Marije Terezije« poroča vojnemu ministerstvu, da je v Pekingju pri obrambi poslaništev ranjenih več avstrijskih mornarjev. Po imenu so znani ranjenci: Bačić Marin, Petrovac Gjuro, Stiglič Anton in poročnik Kolar; mrtvi so bili poveljnik »Zente« pl. Thoman in mornarja Badurina Marko in Dejan Josip. Nemski in mažarski listi seveda molče, da so mornarji Hrvatje.

Največji manevri, ki so se sploh kdaj vršili v Evropi, bodo letošnji avstro-ogerski cesarski manevri v Galiciji, katerih se udeležijo 180.000 mož s 390 topovi. Kako visoka bo neki svota, s kateri se pokrijejo stroški za te velikanse manevre?!

Božja previdnost. Poročnik je pripovedoval to-le dogodbo: Bil je l. 1866., ko smo se Avstrijci borili s Prusi pri Kraljevem

gradu. Neki tovariš, narednik, je med bitko skočil s polkovo zastavo v reko Labo in jo srečno ipreplaval. Ko je prišel na drugo stran, ozre se ter vidi, da se ranjen častnik bori z valovi. Bi je že blizu kraja, a moči so ga zapuščale. Tu skoči narednik v reko nazaj, pomoli potapljačemu se zastavin drug in je tako nesrečneža srečno potegnil na breg. A kako se začudi in razveseli, ko spozna, da je ta polkovnik, ki ga je rešil iz vode, njegov lastni oče.

Šah perzijski pride dne 18. ali 19. septembra na Dunaj ter ostane tamkaj štiri dni kot gost našega cesarja.

Dar carjev kraljici Dragi. Car Nikolaj je poslal srbski kraljici dragocen ovratni nakit z briljanti, smaragdi in drugim zlahtnim kamenjem.

Društvene zadeve.

Slomšekovo slavnost priredi »Bralno in pevsko društvo »Maribor« v nedeljo 16. septembra na vrtu »Narodnega doma« v Mariboru z mnogovrstnim vspeodom.

Vabilo h koncertu in plesu, ki ju priredi Št. Lovrenški tamburaški zbor dne 2. kimovca 1900 v prostorih g. F. Skačaja. Začetek točno ob 7ih zvečer. Vstopnina za osebo 50 vin., za obitelj krona.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo dne 2. sept. ob 8. uri zjutraj začne nova »Slovenska posojilnica« svoje delovanje in je ta dan prvi uradni dan. Vabimo torej vse slovenske kmete k obilnemu pristopu, da novo ustanovljena posojilnica močna postane in tako potem kmetu pomagati zamore. Vstopnina znaša 2 kroni in delež 10 kron. Popoldne ob 3. uri ima kmetijska zadruga shod in razgovor zaradi mlekarne, katera začne v ponedeljek delovati. Udeležite se v polnem številu, da se zapiše, koliko mleka zamorete donašati in se ob enem tudi posoda za donašanje mleka razdeli.

Slomšekovo slavnost priredi »Kmet. bralno društvo v Krčevini pri Ptuj« dne 2. septembra t. l. ob 3. uri popoldne na vrtu gostilničarja gsp. Gregoreca na Grajeni. Vspeod: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor. 3. Občni zbor. 4. Deklamacije in petje. 5. Prosta zabava. — Predragi! Da okolica ptujška lahko najlepše proslavi stoletnico velikega škofa Slomškega, pridite gotovo! Pripeljite seboj vse znance in prijatelje! K obilni udeležbi vabi najprijazneje odbor.

Bralno društvo pri sv. Jurju ob Ščavnici priredi dne 9. sept. v gostilni gsp. M. Slana Slomšekovo slavnost z mnogobrojnim vspeodom. Začetek ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slomšekovo slavnost priredi »Bralno društvo v Šmartnem pri Slov. Gradu« v nedeljo 2. sept. t. l. v prostorih ljudske šole. Vspeod: 1. Pozdrav predsednika. 2. »Naše gore«, poje domači pevski zbor. 3. Slavnostni govor. 4. »Bleškemu jezeru.« 5. »Slovan na dan.« 6. »Naša zvezda.« 7. Zamujen vlak, šaloigra v petih dejanjih; igrajo domači fantje. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Sledi prosta zabava s petjem, godbo itd. v prostorih gostilne gsp. J. Dobnika. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijska zadruga v župniji središki bo imela v nedeljo dne 2. sept. t. l. po večernicah v prostorih g. Šuleka svoj l. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o dosedanem stanju zadruga. 2. Kako se nareja prav okusen sadjevec ali jabolčnica. Predava g. Ivan Bellé. 3. Predlogi o zadružni prodaji gospodarskih pridelkov. 4. Sprejem izjav za pristop k zadrugi. 5. Slučajnosti. Za obilno udeležbo prosi odbor.

Žiško bralno društvo priredi dne 9. septembra veselico s petjem, godbo, tombolo, govori, dvema igrama in plesom. Gostje so nam dobro došli!

Artiče. Dne 8. septembra vrši se ob lepem vremenu pri cesarski lipi v Spodnji

Pohanci župnije Artiče velika slavnost v spomin 100letnice Slomškega in 70letnice cesarjeve. Začetek popoldne ob 3. Spored mnogovrsten. Vstopnina 10 kr.

Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah priredi bralno društvo Slomšekovo slavnost z jako mnogovrstnim vspeodom dne 9. sept. Udeležba obeta biti velika, saj je samo udov bralnega društva 163.

Bralno društvo na Frankolovem ima 2. sept. po večernicah zborovanje s sledečim vspeodom: 1. govor g. Ivana Bele o porabi sadja; 2. sprejemanje udnine in slučajni predlogi.

Bralno društvo v Šmartnu pri Slovengradu vabi na Slomšekovo slavnost dne 2. septembra ob 3. popoldne z lepim in mnogovrstnim vspeodom. Domače in sosede zelo uljudno vabi odbor.

Za kat. podporno društvo v Celju so darovali: »Sl. občina okolica Celje 400 K; sl. posojilnica v Slov. Bistrici 30 K; gosp. Apol. Jazbec, posestnik, in sl. občina Velika Pirešca po 20 K; sl. posojilnica na Slatini 1754 K; č. g. Vinko Kolar, provizor, 16 K; č. g. Anton Hajšek, č. kanonik in dekan, č. g. Jak. Krušič, župnik, neimenovan duhovnik in sl. posojilnica v Vojniku po 10 K; Štef. Koschel 2 K. Bog povrni!

Zveza slovenskih posojilnic je izdala X. svoj letopis za l. 1899. Sestavlil ga je g. Fr. Jošt, tajnik Zveze. Bavi se letos izključno le z onimi posojilnicami, katere so član celjske Zveze.

Gospodarske stvari.

Ocetna kislina je strup.

Že nekaj časa sem čuje se o zastrupljenih po očetni kislini, tako da se ne samo sodnija, ampak tudi časopisje mora s tem pečati ter pisati proti razširjati tega nevarnega izdelka.

Pred kratkim (5. julija t. l.) bila je v Gradcu sodnijska obravnava, in je bila neka tamošnja gostilničarka obsojena na dva-mesečni zapor, ker je očetno kislino brez nadzorstva pustila in nek obližnjivi deček je potegnil par požirkov, misleč, da je vino, a je po groznih bolečinah umrl.

Očetna kislina je ravno nasprotno, kar je naravno izdelani jesih ali pa vinski jesih, ker je napravljena iz lesa, ter je torej kemični izdelek. Ta kislina je še le razredčena z 30—40 krat toliko množino vode porabna za jesih. Okusna ni tako, kakor štajarski jesih, zdrava tudi ni; če pa pomislimo, kako se mora skrivati in koliko imeti opravila z pomešavanjem, je tudi predraga.

Ako k zgornjem smrtnem slučaju navedemo še slučaje: 25. maja t. l. je na Kranjskem nek deček materi vzal steklenico in pokusil očetno kislino, umrl je; dalje je nek delavec premalo razredčil kislino za salato, plačal je svojo neprevidnost s smrtjo v 4 dneh, še s temi slučaji ni konec zastrupljenj, nasprotno, ravno na deželi pri delavskemu stanu so ljudje bolni, a ne vedo od česa, ker potovalci svoje blago najraje ponujajo ljudem, kateri ne poznajo te strupene tvarine. Steklenice so z »Nerazredčeno ni užitno« zaznamovane, a to ne koristi dosti, kakor se razvidi iz smrtnih slučajev.

Očetna kislina je blago, katero bi se moralo prepovedati agentom ponujati — ker je strup.

Družinski oče ali gospodinja pa bi se morali varovati takih izdelkov, ter raje domači jesih uživati — ne pa nesreči vrata odpirati.

Očetna kislina pa je koristna za zatiranje stenice, kot jedilni jesih pa ne spada v promet, ker je strup in so oblasti že radi množičnih nezgod počele delati na to, da se nekaj proti razprodaji ukrene.